

РЕШЕНИЕ

№ 35431

гр. София, 28.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
публично заседание на 08.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3897** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на С. С. К. против решение № СОА25-РИ09-94/07.03.2025 г. на заместник-кмета на Столична община в частта му, с която е отказан достъп до обществена информация по т. 1 и т. 2 по заявление № СОА25-ЕВ01-106/27.02.2025 г. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ, поради противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Сочи се наличието на надделяващ обществен интерес, което изключва прилагане на ограничението на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ и да задължи административния орган да предостави търсената информация. Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна - Заместник-кмета на Столична община, чрез процесуалния си оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Възразява срещу искането на оспорващия за присъждане на разноски, тъй като се представлява сам.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление вх. № СОА25-ЕВ01-106/27.02.2025 г., подадено от С. С. К. до заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“. Търсената информация е формулирана като искане за предоставяне на: 1. Решенията на Постоянната комисия по транспорт, организация и безопасност на движението към

Столична община за периода от януари - декември 2024 г., включително и за януари-февруари 2025 г.; 2. Материалите, на база на които са взети и 3. Поименният състав на комисията за периода, по длъжности. Заявеният начинът за предоставяне на достъп до обществена информация е на посочен електронен адрес.

По така депозираното заявление е постановено оспореното решение № СОА25-РИ09-94/07.03.2025 г. на заместник-кмета на Столична община, с което, на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ е ограничен достъпа до търсената в т. 1 и т. 2 от заявлението и е предоставен достъп до търсената обществена информация по т. 3 от заявлението. Отказът е мотивиран от фактическа страна с обстоятелството, че Постоянната комисия по транспорт, организация и безопасност на движението на Столична община изготвя становища за органа - кмета на Столична община, който издава съответни административни актове. Посочено е, че това са предхождащи становища, които нямат самостоятелно значение.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от лице, инициатор на административното производство, приключило с издаване на оспорения акт, срещу подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ.

По делото не са приложени доказателства за датата на съобщаване на оспореното решение, което е в тежест на ответника. С оглед на това, следва да се приеме, че жалбата е депозирана в законоустановения преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, а именно: заместник-кметът на Столична община в условията на делегирана компетентност съгласно заповед № СОА23-РД09-2498/20.11.2023 г. на кмета на Столична община за оправомощаване на длъжностни лица, отговорни за вземане на решения за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в [глава III на ЗДОИ](#). В [чл. 28, ал.1 от ЗДОИ](#) е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, [ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ](#) в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

По силата на [чл. 38 от ЗДОИ](#) административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по [този закон](#), при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.).

Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по [чл. 146, т. 2 от АПК](#). В настоящия случай, в оспорения административен акт са посочени правното и фактическо основание за постановяването му. Липсват обаче мотиви относно наличието на хипотезата на чл. 13, ал. 3 от ЗДОИ, както и мотиви относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес, съгласно установената в чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ забрана за ограничаване на правото на достъп до служебна обществена информация при наличието на надделяващ обществен интерес. Липсата на изложени мотиви в

изтъкнатата насока възпрепятства упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на оспореното решение по отношение на забрана по чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, както и по отношение на хипотезата на чл. 13, ал. 3 от ЗДОИ.

Това нарушение по същността си представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ, тъй като от една страна ограничава правото на защита на неговия адресат, а от друга възпрепятства осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност.

На следващо място, с оглед разрешаването на правния спор следва да се посочи, че ЗДОИ регламентира един от правните способи за упражняване на конституционното право на достъп до информация. В [чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ](#) законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира. Именно по отношение на тази информация законодателят е вменил изричното задължение на задължените, по смисъла на [чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ](#), правни субекти да я предоставят. Разбира се, ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. [Член 4, ал. 1 от ЗДОИ](#) определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В настоящия случай, не се твърди и не се установява от данните по делото да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, дерогиращ приложимостта на нормите на ЗДОИ. Легалната дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на [чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ](#), съгласно която обществена информация по смисъла на [този закон](#) е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Съгласно [чл. 9 от ЗДОИ](#) обществената информация е официална и служебна, като според разпоредбата на [чл. 10 от ЗДОИ](#) официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно [чл. 11 от ЗДОИ](#) служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. С оглед на тези легални определения и предвид наличната информация по делото, настоящият съдебен състав намира, че информацията, по отношение на която е постановен отказ за предоставяне, е служебна по своя характер, тъй като е свързана с организацията на дейността на администрацията на Столична община и по - конкретно Постоянната комисия по транспорт, организация и безопасност на движението към Столична община.

Съгласно [чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ](#) достъпът до служебна обществена информация е свободен, като в ал. 2 са предвидени случаите, при които достъпът до такава информация може да бъде ограничен: 1. информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/; 2. информацията съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях и е подготвена от администрациите на съответните органи.

В процесния случай от оспорващият в настоящото производство, заявител на достъпа, е поискано предоставяне на решенията на Постоянната комисия по транспорт, организация и безопасност на движението към Столична община (т. 1 от заявлението) и материалите, въз основа на които са взети тези решения (т. 2 от заявлението). Следователно, правилен е изводът на административния орган, че същата попада в ограничението на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, при което достъпът до

служебна обществена информация може да бъде ограничен.

От своя страна обаче, разпоредбата на [чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ](#) постановява, че достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван при наличие на надделяващ обществен интерес. Дори и да се приеме, че информацията е служебна, следва да се направи преценка дали са предпоставките на [чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ](#). Наличието на надделяващият обществен интерес е дефинирано в [§1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ](#) – когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по [чл. 3 от ЗДОИ](#). В настоящия казус, следва да се приеме, че тъй като чрез исканата информация заявителят може да си състави мнение за дейността по вземане на решения относно организацията и безопасността на движението на територията на Столична община, от помощният консултативен орган - Постоянната комисия по транспорт, организация и безопасност на движението към Столична община, натоварен с изрични правомощия в областта на организацията и безопасността на движението на територията на Столична община със заповед № СОА20-РД91-8/13.01.2020 г. на кмета на Столична община, в случая е налице надделяващ обществен интерес, който дерогира ограничението на достъпа. Установяването на тези факти е насочено именно към повишаване на прозрачността и отчетността на органа. Преценката за наличието/липсата на надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по [чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ](#), поради което и същата е в тежест на административния орган, съобразно принципа за служебното начало и задължението му за изясняване на фактите и обстоятелствата - [чл. 35 от АПК](#). Видно от съдържанието на решението, в случая административният орган не е изложил мотиви в тази насока.

По изложените съображения, оспореният отказ за достъп до обществена информация следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, при спазване на изискването за форма и излагане на конкретни фактически и правни основания. При новото произнасяне, ответникът следва да съобрази и разпоредбата на [чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ](#), съгласно която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Ответникът също така следва да извърши преценка и за наличието на хипотезата на чл. 13, ал. 3 от ЗДОИ, като изрично посочи годината на създаване на търсената информация.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, които са в размер на 10 (десет) лева - държавна такса. С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. С. К. решение № СОА25-РИ09-94/07.03.2025 г. на заместник-кмета на Столична община в частта му, с която е отказан достъп до обществена информация по т. 1 и т. 2 по заявление рег. № СОА25-ЕВ01-106/27.02.2025 г.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община за ново произнасяне по т. 1 и т. 2 от заявление рег. № СОА25-ЕВ01-106/27.02.2025 г., депозирано от С. С. К., при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. С. К. разноски по делото в размер на 10 /десет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от

съобщаването му на страните.
СЪДИЯ: